

Erasmus beszámoló

Lyon, Franciaország

Lippai Vera

PPKE-JÁK III. évfolyam

2012.

Bonjour á tous,

Hol is kezdhethném... először is roppant fontosnak tartom leszögezni mindjárt az elején, hogy akinek van lehetősége, használja ki az **Erasmus** programot! Garantálhatom, hogy akármelyik ország akármelyik szegletének fut neki, egy életre szóló élményben lesz része. Tudom, tán elcsépett ez a mondat, ellenben annál is inkább igaz. Túl jó, hogy el lehessen szalasztani. Mi több, messze nem csak a kint töltött egy év nyújt rengeteget, hatással lesz az egész azt követő életére a kiutazó hallgatónak (külföldi barátságok, nyelvismeret, kultursokk, és még sorolhatnám).

Jelen beszámolómat minden kedves Lyonba vágyónak szánom, aki hozzám hasonlóan Erasmusos diákként az Université Catholique de Lyon-on kötne ki, hogy már kiutazása előtt lehetősége legyen betekintést nyerni a francia bohém életbe, néhány hasznos információval megspékelve.

Franciaország

Az Erasmus program adta lehetőségek közül nekem tehát Franciaországra, azon belül is Lyonra esett a választásom. Mit érdemes tudni Franciaországról? Először is, hogy gyönyörű mind az ország, mind a nyelv. Rendkívül színes ez az ország olyan tekintetből, hogy szinte minden megtalálható, a síkságtól a hegyeken át a tengerpartig. Nagyobb volumenű utazás szempontjából is rettentő jó fekvése van, erre kiváló példa, hogy a téli szünetben harmadmagammal csináltam egy Eurotripet Lille-Brugge-Amsterdam-Berlin-Paris vonalon, a második félévben pedig Franciaország déli részére, a Cote d'Azurre (képeket lásd a beszámoló végén). Mindkét út másért ugyan, de nagyon megérte.

Hogy hogy lehet kihozni a hasonló utakat relatíve olcsón? Számos dolog könnyíthet a dolgunkon, csak tájékozódni kell. Érdemes tudni például az interrail vonatjegyről, aminek az a lényege, hogy Európa 30 országában érvényes és egy bizonyos meghatározott időn belül korlátlan utazást tesz lehetővé. Ellenben nagyon fontos odafigyelni arra, hogy az utazás időpontjait mindig pontosan fel kell tüntetni a jegyeken, ellenkező esetben igen szigorú bírság kiszabására lehet számítani. Valamint ott van még a telekocsi (carpooling/covoiturage) is, ami szintén egy „egyetemista-barát” megoldás. Ebben az esetben a tagok vagy közösen bérelnek egy autót az úthoz, vagy valakinek a gépjárművét használják és megosztják a benzinköltséget. Ennek az egésznek van egy hivatalos oldala, ahol meg lehet nézni ki, mikor, honnan hova indul, mennyi hozzájárulást kér, és hány hely van még nála.

Ha szimpatikus, máris lehet telefonálni, hogy csatlakozol. Ez sok szempontból praktikus szervezés, ugyanis általában gyorsabb, olcsóbb, kényelmesebb, mint a vonat és esetleg még újabb külföldi barátságokra is szert lehet tenni, ami ugye mindig szívmengető dolog...

Szállás ügyben pedig a legköltségkímélőbb választás a mindenki által jól ismert youth hostel, vagy pedig a kicsit is bevállalósabbaknak a couchsurfing (tengerparton természetesen a kempingek). Ez röviden arról szól, hogy vadidegen emberek nyújtanak szállási lehetőséget a világ bármely pontján és igen, ingyen. A vendéglátók a legtöbb esetben igen nyitottak, idegenvezetőként is szolgálnak –elmondják mit érdemes megnézni a környéken, vagy akár meg is mutatják a legfontosabb helyeket. Ezzel kapcsolatban szintén internetes közösségi oldalakon lehet keresgélni és kiválasztani a rengeteg lehetőség közül a számunkra legszimpatikusabbat. Nekem kizárólag pozitív élményeket és barátságokat nyújtott ez a forma, így csak ajánlani tudom.

Most kicsit a kevésbé kellemes dolgokról is szólnék, rögtön elsőként a bürokráciáról. Franciaország mindig is egy bürokrata állam volt és igen, ez a mai napig erősen érezteti hatását. Minden egyes ügy lefolyása lassú-, avagy több mint lassú, A-ból B-be küldözgetnek és vissza, valamint mindehhez hozzájárul egy kisebb erdőnyi paksaméta is. Senki se számítson tehát arra, hogy az első héten lerendezi a bankszámlanyitós, telefonvásárlós, ügyintézős dolgait! Fontos még, hogy sajnos a franciák gyakran igen mogorvák, így előelőfordul, hogy az ember azt érzi épp megpróbálják lerázni, nem kap megfelelő tájékoztatást. Ilyenkor a legeslegfontosabb, hogy nem szabad megilletődni és feladni a kérdezősködést, mert akármilyen rossz szájjal is jut hozzá az ember az információkhoz, még mindig jobban jár, mintha azok hiányában lenne.

Szintén fontos, hogy szerdán nincs nyitva majdnem semmi. Ez a nap a franciáknál egy kimondatlan szünnap, szóval senki ne hagyja az ügyes bajos dolgainak intézését szerdára! Még az egyetemen se lehetett szerdán találni egyetlen embert sem, aki eligazítást adott volna a felmerülő kérdésekkel kapcsolatban... Olyannyira létezik ez a „szerdai problematika”, hogy ahol én laktam kollégiumban szerdán nem lehetett kijelentkezni akkor sem, ha aznap vagy másnap ment az ember gépe. Ebben az esetben rád volt bízva hogyan oldod meg a szállásod arra/azokra az éjszakákra. Bár természetesen egy átlagos –főleg Erasmusos- egyetemistának ez nem okoz túl nagy fejtörést, de ettől még érthetetlen a dolog és nagyon oda kell rá figyelni.

Következő, mondhatni több mint fontos dolog a CAF. Ez nem más, mint a francia lakástámogatás. Erről én abszolút véletlenül értesültem kiutazásomat követően, de szerencsére még időben ahhoz, hogy igényelhessem. Ez a juttatás azért mondható valahol különlegesnek, mert azokat a külföldieket is megilleti, akik csak X hónapot/fél évet/egy évet tartózkodnak Franciaországban. Természetesen ez is rengeteg papírmunkával jár, az anyakönyvi kivonat másolatától az EU-s biztosításig sok papír fénymásolatát be kell küldeni, ellenben nagyon megéri a macera. Én 94 eurot kaptam havonta, aminek az utalásával

(illetve nem utalják, hanem havonta levonják a lakbérből) persze adódtak gondok, de ha nem is érkezett meg egy adott hónapban, később azt korrigálták. Egyébként az összeget mindig a kérvényező körülményeinek alapos vizsgálata után állapítják meg (havi lakbér összege stb.).

Lyon

Nem csalás, nem ámítás, Lyon az a város, amibe tényleg nagyon hamar bele lehet szeretni. Gyönyörű, könnyen átlátható, viszonylag kicsi, ellenben utóbbi nem akadályozza meg hogy olyan magával ragadó, lüktető varázssal rendelkezzen. Az igazán pezsgő élet körülbelül 9 óra tájékán kezdődik, előtte baguette és croissant illattól varázsos útra tehetünk szert az egyetemre-vagy akárhova- menet. Rengeteg fiatal tanul itt, és nagyon sok a külföldi is. Nem egyszer fordult elő velem, hogy külföldit szólítottam le, hogy kérdezzek tőle valamit, avagy engem néztek franciának és kérdeztek tőlem.

Különösen magával ragadott, hogy olyan színes kis város, hogy akármilyen hangulatban van is az ember, akármilyen környezetre vágyik is éppen, egészen biztos, hogy megtalálja a megfelelő helyet hozzá. Viccen kívül, a romantikus kanyargós utcácskákkal teli Vieux Lyonon keresztül, a minden órában nyüzsgő Bellecouron keresztül a gyönyörű kilátással rendelkező Croix Rousse-ig tényleg rengeteg különböző hangulatú, ám egyesével magával ragadó helyszín között lehet válogatni.

Rengeteg parkkal is meg van tűzdelve ez a város, séta közben szinte mindig az ember útjába kerül egy-egy ápolt, hívogató zöld terület. A legnagyobb ilyen a Parc de la Tête d'Or, ahol nem csak a padon ücsörgős sziesztát lehet kellemesen eltölteni, hanem futásra, csónakázásra, állatkert látogatásra, piknikezésre és miegymásra is lehetőség van.

Szintén több mint érdekes, hogy Lyont két folyó – a Rhone és a Saone- is átszeli, s a kettő a város közepén egy szigetet alkot, rajta a főtérrel, a Bellecourral. Bármely kiutazó hallató hamar rá fog jönni, hogy míg a Saone partján üldögelni egy csendes, romantikusnak mondható program, a Rhone partján csak úgy hemzsegek a fiatalok és egy pár hónap után szinte biztos, ha elsétálsz ott, rád fog köszönni valamelyik kedves ismerős arc...

Lyon múzeumok és szórakozási lehetőségek terén sem szerénykedhet. Ott van például a nagyon igényes és érdekes mozi múzeum a Vieux Lyonban, vagy az orvosi múzeum a Place de la République-on. Külön jó hír, hogy 25 év alatt minden jegy fél áron, vagy legalábbis olcsóbban van. Ami sokat számít, ugyanis aki Lyont választja, fel kell készülnie, hogy nagyon drága. Szeptember környékén még próbálgattam mindig átszámítani fejben az eurot forintra, hogy belőjem az árakat, azonban hamar rá kellett jönnöm, hogy sokkoló és teljesen fölösleges dolog. Ott mindent az ottani árakhoz kell mérni.

(Itt tennék egy zárójeles, ámde fontos megjegyzést, hogy –talán mert Lyon gasztronómiailag kiemelkedő város- a hús irtó drága. Nagyon is érdemes az egyetem, vagy esetleg a kollégiumok nyújtotta menzát kihasználni! A hazaival ellentétben igényes, egészséges, van választék és tényleg nem olyan drága. Például a Résidence Universitaire André Allix

(a kollégium, ahol laktam- a későbbiekben erre is kitérek) restojában egy étkezés 3-4 euro környékén volt, de mindig jól lehetett lakni vele. És mivel sajnos az Erasmus ösztöndíj Lyonban még a lakhatási költségeket sem fedezi, ezért érdemes az egyetemi hirdetőtáblákon körülnézni nyelvtanítási, babysitterkedési lehetőségek után. Az átlagos óradíj 8-10 euro körül mozog.)

Visszatérve a szórakozáshoz, minden nap van egy-két hely, ahová éppen akkor érdekesebb ellátogatni... azonban ezeknek a megoszlása számomra kissé érthetetlen. Például hogy miért pont a hétfő az a nap, amikor a legnagyobb bulikra lehet szert tenni, azt semelyik külföldi nem értette, akivel beszélgettem. Ugyanis ez az a nap, amikor a Cosmo nevezetű pub-ban a francia árak mellett tényleg semmiért mérnek különböző italokat. Továbbá ez az a hely, ami biztosan az összes itt élő külföldi diák fülébe eljut, ebből kifolyólag nagyon színes a közönsége és mivel mindig mindenki hoz valakit/et, valósággal lehetetlen nem szerezni újabb és újabb ismeretségeket. No igen, csak roppant nehéz a keddi reggeli órákban agyilag topon lenni az előadásokon.

A keddi napra a Flanigan's nevű helyet ajánlanám, ahol 7óra környékéig néhány centért jól be lehet lakni csirkehússal! Kiváló.

Szerdánként a Place Terraux-on található Boston-ba érdemes lenézni, ahol belépés után egyből elkapja az embert a táncmulatság.

Ezekon kívül végigsorakoznak a Rhone parton a hajók, ahova ingyenes a belépés és kellemes koncerteket lehet meghallgatni.

Kéthetente csütörtökönk szoktak megrendezésre kerülni az Erasmusos partik. Ezeket egy – szinte kritikát nem tűrően jól megszervezett- fiatalokból álló csapat szervezi, akiket mindig meg lehet találni a Bellecourtól 5 percre található Place de la République-on.

Ez egy olyan szervezet, ami a külföldi egyetemista hallgatók-főként az Erasmusosok segítségére jött létre. Ha valakinek problémái akadnak, segítenek szállást keresni, bankszámlát nyitni, telefont vásárolni. Érdemes is őket igénybe venni, ugyanis számos üzlettel van szerződésük, így például lehetőség van egy euróért mobiltelefont vásárolni a Credit Mutuelnél és olyan szerződést kötni, ami hazautazástól függően akármikor felbontható. Továbbá aki kontaktba lép velük, hétről hétre kapja az információkat a különböző programokról, ami nem csak a bulizásban merül ki, hanem a piknikezéstől kezdve a síelésig jobbnál jobb eseményeket is felölel. Ezen felül akárki akármikor elakad a külföldi élettel, szervezkedéssel, valaki –a meghírdetett időpontokban- mindig bent ül a Bar de la République-ban és rendelkezésre áll, sőt mi több az sem gond, hogy ha valaki nem beszél jól franciául, ugyanis van közöttük angol, német, spanyol, portugál és a jó ég tudja még milyen nyelvtudású fiatal, akivel ha éppen nincs is ott, azonnal kapcsolatba lehet lépni telefonon.

Ez a csapat olyannyira elnyerte a tetszésemet, hogy komolyan elgondolkodtat, hogy Budapesten is be kéne vezetni. Ugyanis így, ha netán valaki olyan helyre is kerül ahol nem kapja meg a megfelelő, hasznos információkat, neki is van esélye időben tudomást szerezni a praktikákról...

Itt és most a Fete des Lumières-ről nem is beszélnék, de minden hezitáló kiutazónak ajánlom, hogy olvasson utána. Szinte biztos vagyok, hogy megkönnyíti a döntést!

A lakáskérdést tekintve nekem igen könnyű dolgom volt, ugyanis még nyár elején, amint felvettem a kapcsolatot a kinti koordinátorommal, ő elirányított egy kollégiumhoz, ahol a dokumentációk és egy-két levélváltás után-a franciákra nem jellemző gyorsasággal- már meg is állapodtam az egyéves szerződéselem tekintetében. Ez a kollégium, a Fourvière-től nem messze, egy hegyen taállható, egy gyönyörű szép középkori várfallal van körülvéve, a belvárosba bejutás pedig nagyon egyszerű és gyors: gyalog körülbelül 10-15 perc a „szigeten” található Perrache, ahol Lyon egyik nagy pályaudvara és nem mellesleg az Université Catholique de Lyon is található. Ez a tér, valamint a főtér a Bellecour is megközelíthető busszal is, ami szintén körülbelül 10-15 perc. Továbbá lehetőség van igénybe venni a az úgynevezett vélo v-t, ami Lyon egyik legraktikusabb eszköze. Ez egy olyan bicikli, amit mindenki, akinek van bérlete fél óráig ingyenesen igénybe vehet és leteheti a város különböző pontjain elszórt bicikliállomásokon. Természetesen ilyenek az egyetemek, fontosabb terek, metrómegállók környékén szinte kivétel nélkül megtalálhatóak. Tehát nekem nem kellett különösebben igénybe vennem a metrókat és villamosokat, de azokról is elmondható, hogy gyorsak és kulturáltak. Lyon közlekedése átlátható és egyszerű. Visszakanyarodva a kollégiumra, úgy zajlott a szobám kiválasztása, hogy kértek tőlem egy árkategóriát, amit én gondolok fűzetni egy hónapra, majd megírták, hogy ezért az árért milyen felszereltségű szobát tudnak nyújtani, végül kiválaszthattam a számomra megfelelőt. A falakon belül sok épület van, különböző minőséggel és felosztással. Van, ahol 4-en, 5-en laknak egy lezárt részben külön konyhával, két vécével és egy zuhanyzóval. Van, ahol mindenkinek van egy szobája, és egy folyosónyi emberre van egy konyha és két koedukált zuhanyzó két-két vécével és végül van, ahogy mindenkinek van egy kicsike zuhanyzó/wc szobájában, illetve egy közös konyha. Utóbbiban laktam én és teljes mértékben meg voltam vele elégedve. Nem mondom, hogy a legmodernebb és legkulturáltabb épület volt, de a külön zuhanyzó megadta a kellő intimitást, és ha az ember közösségi életet akart élni, csak ki kellett menni a konyhába. Személy szerint mindenképp javaslom, hogy ne albérletet válasszanak a kiutazók, mert még ha a lakótársaddal és barátaival jól össze is barátkozol, olyan színes és pörgős életet nem hiszem, hogy lesz, mintha egy ilyen, vagy hasonló kollégiumban lagnál. A kollégiumban hatalmas információáramlás zajlik, mindenféle nemzetiségű diák megtalálható, könnyű találni valakit, aki szívesen nyelvet cserél veled, sosem kell egyedül hazabotorkálni a bulik után, ha év közben haza kell menni például vizsgázni mindig akad, akire rábízhatod a növényedet, ügyes bajos dolgaid intézését, és még sorolhatnám. Arról nem is beszélve, hogy valószínűleg olcsóbb is, mint az egyéb lehetőségek.

Université Catholique de Lyon

Hol is kezdjem...nos, maga az egyetem igen elit, jó hírnévnek örvend. Az épület nagyon modern. A tanárok, akikkel én kapcsolatba kerültem kivétel nélkül színvonalasak voltak, jó, érthető előadásokat tartottak és többnyire a vizsgák kapcsán figyelembe vették, hogy Erasmusos hallgatóval van dolguk. Fontos azonban, hogy első órán menjetek oda szólni, hogy kik vagytok, honnan jöttetek és szeretnétek felvenni az órájukat!

Velük ellentétben személy szerint én nem voltam megelegedve a külföldiekkel foglalkozó koordinátorokkal.

A helyzet az, hogy ennek az egyetemnek még nincs meg a kellő tapasztalata az Erasmus programmal kapcsolatban, így nem szervezik meg elég precízen a diákok tájékoztatását, lassan halad minden ügy, rendkívül hosszú szünetek vannak, amikor még csak mailben sem lehet tájékoztatást kérni.

Kiutazás után, a tanulmányok megkezdése előtt szokás például szervezni egy hosszabb-rövidebb, különböző össze és belerázó programokat nyújtó időszakot. Na, ezt ne várjátok a Cathon, sőt nekünk- a Pázmányról jól ismert- tutorunk sem volt. Szeptember elsején beléptünk, és egyből a mélyvíz, mindenki a több-kevesebb francia nyelvtudásával volt kénytelen teljesen egyedül kiigazodni a dolgokon.

Volt persze Réunion, ahol egyszer (aztán félévenként) összeültünk és kaptunk egy adag paksamétát (igaz, a sportolási és egyéb lehetőségeket kiválóan vázolta!), megkérdezték van e kérdés, de hát az az igazság hogy akkor az ember még nem is tudja mi merre hány méter, hogy minden lényeges dologra rákérdezhessen. Így aztán persze mindenki bombázta őket évközben- mind személyesen, mind mailben- hogy mi a vizsgakövetelmény, mégis mikor lesznek a vizsgák, meg hogy hogyan teljesíthető, ha akkor Budapesten is jelen kéne lenni vizsgázni, és így tovább...

Szerintem ennek a rendes menete az lenne, hogy kérdés nélkül, aki amilyen tárgyat felvett kapjon egy követelményrendszert, amiben aztán ne ütközzön a vizsgaidőszak az itthonival, ugyanis csak maguknak okoznak fejtörést, ha nem egyeztetnek előre a többi egyetemmel... később emiatt ugyanis úgyis a nyakukra fognak járni a diákok.

Ezt mind annak ellenére írom, hogy én rendkívül kedveltem a velünk foglalkozó koordinátorokat, mert kedvesnek kedvesek voltak nagyon, csak tapasztalathiányban szenvedtek. Továbbá azért is bátorkodtam így leírni, mert a többi egyetem (pl. Lyon3) hallgatóitól sokat lehetett hallani, hogy mennyire egyszerű az életük, mert amire csak figyelni kell, felhívják a figyelmüket, egyhónapos felkészítőjük volt a nyáron, az Erasmusosoknak külön órákat tartanak, stb.

Ellenben a Catholique olyan francia nyelvtanulási lehetőséget nyújtott (5 kreditért), ami hatalmas dicséretet érdemel.

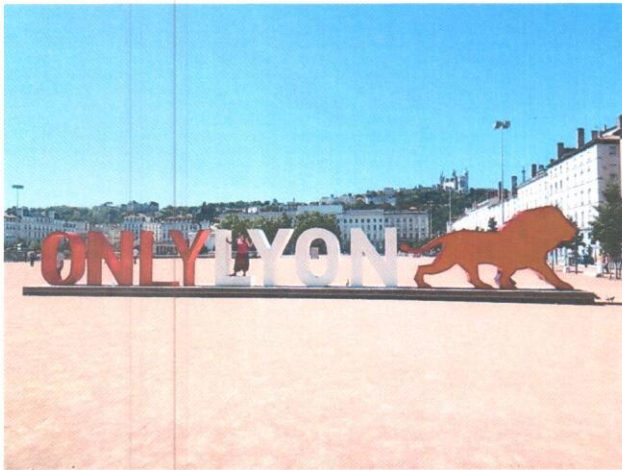
Az úgynevezett ILCF (Institut de Langue et de Culture Francaises) keretében beosztottak mindenkit a nyelvtudásának megfelelő csoportba és egy rendkívül intenzív oktatásban (körülbelül heti 16 óra) vehetett részt különböző tanárokkal és a világ minden tájáról érkező külföldiekkel együtt. Aki a Catholique-ra keveredik, mindenképp használja ki ezt a lehetőséget! Kicsit talán visszakerül az ember a gimnáziumi hangulatba ugyan, de pont, mert rengeteg időt kell tölteni a többiekkel, sok feladatot kell megoldani együtt, szoros barátságokra lehet itt szert tenni. Én nagyon sokat tanultam itt, kifejezetten élveztem, és széles baráti kört volt szerencsém szerezni.

Továbbá egy bizonyos szint felett kötelező úgynevezett különórákra, Atelierekre járni, aminek keretében sok érdekes óra közül lehet válogatni, például gasztronómia, francia régiók, mozi, kórus és sorolhatnám.

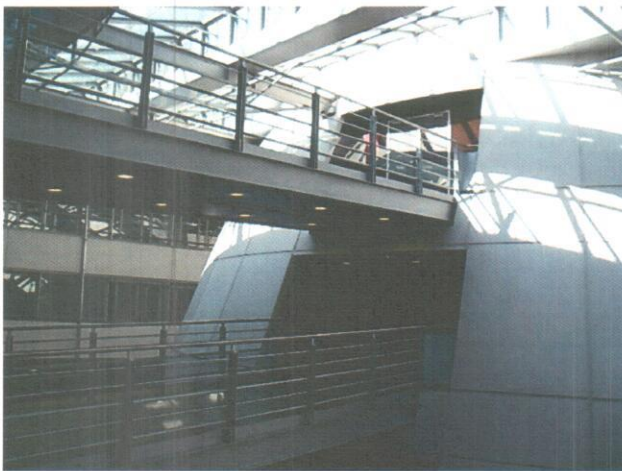
Zárszó

Mindent összegezve a sokszor bosszantóan és fölöslegesen bonyolult francia rendszerrel és a tájékoztatási problémákkal ellentétben is egy csodálatos, élmény dús évet volt szerencsém eltölteni Lyonban. Csakis ajánlani tudom mindenki figyelmébe ezt a várost és minden szerencsés jövőbeni kiutazónak fantasztikus időtöltést kívánok! Használjátok ki minden lehetőségével együtt!

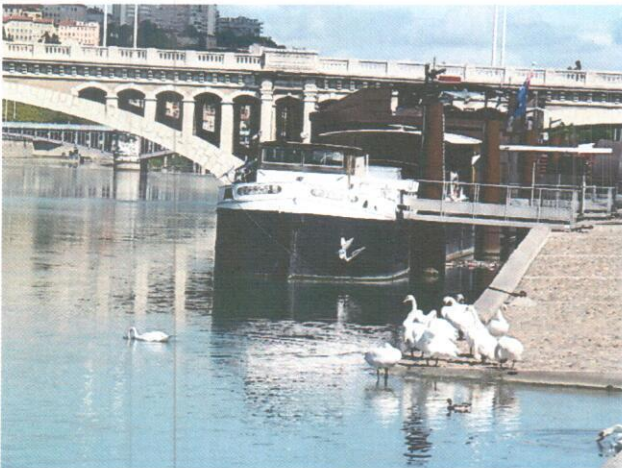
Pár fotó, amik remélhetőleg kicsit segítenek elképzelni a leírtakat:

Bellecour

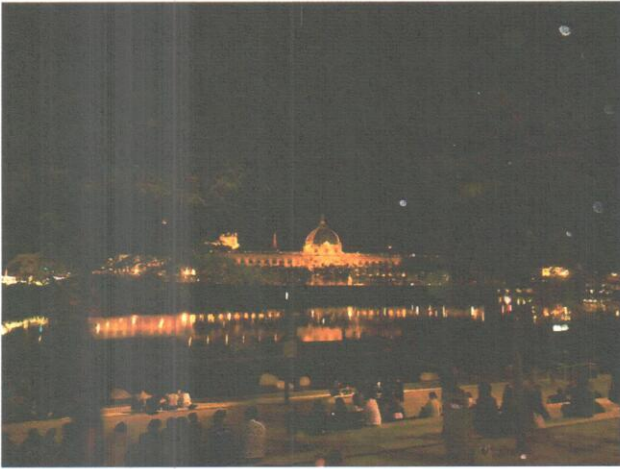
Université Catholique de Lyon

Rhone part

Résidence André Allix

Rhone part este

Cote d'Azur1

Cote d'Azur2